

ג יורה יש הקן זיידמן ארך שש שעות. גיור בוק, גיור חסרתקדים, גיור שהיה את העולם. אבל כשם שמל-חמת ששת הימים לא הסתיימה עדיין, כך גם מיבצע שש השעות של הגיור. המחלוקת שעורר הרב הצבאי הראשי של מה גורן הלכה והתפתחה, הפכה למלחמה בין הרבנים, וזתה לכינוי „מלחמת שש השעות“ — רמו לכך, כי מיבצע בוק מצולח לא שם קץ למלחמה, אלא הפך פתיחה למערכה ארוכה.

★ ★ ★
ה יריעה הראשונה על מיבצע הבוקר של הרב גורן שודרה בשידורי ישראל בשעות הערב של יום ב' האחרון. במיסדרו נות הכנסת ובמרכזי מפלגות נשמעה אהת-

בחצות נוסח המיסמך שפתח את המערכה הנגדית

רחצה: הוסר המשבר הממשלתי, המפד"ל לא תצטרך לפרוש מהקואליציה. אבל היו גם תגובות מסוג אחר. הן נבעו מן התחושה שכאן בוצע תעלול מיפלגתי זרני, כדי להוציא את המפד"ל מן המכוי הסתום שאליו נקלעה. העובדה שהתעלול בוצע בחסות הדת, ותוך ניצול מדי צה"ל, הוסיפה לו חומרה מיוחדת. אבל גיור-הבוקר לא מנע רק את פריש-חם של שלושת שרי המפד"ל מהממשלה. הוא מנע גם הכרעה בדרג המשפטי העליון, זו הפעם הראשונה בתולדות מדינת ישראל, בשאלת זכויות-הגיור של יהודים רפורמיים בישראל. שכן היה ברור, כי תמורת הסכמת הרב גורן לגיירה במהירות-שיא, תבקש הלקן זיידמן מבית-המשפט הגבוה לצדק לבטל את הדיון בעתירתה נגד שר הפנים, אשר התעקש שלא לרשום אותה כיהודיה על-סמך גיורה בידי רב רפורמי.

★ ★ ★
ה פעולה הנגדית החלה מתארגנת שעי קלה אחרי השיחורו. במרכזו עמדו ח"כ שלום כהן והיועץ הפרלמנטרי של סיעת העולם הזה — כות חדש, עורך-הדין אמנון זכרוני. תחילה אספו את כל פרטי המיבצע, שנש-

מכל מתגייר; היא נישאה (בנישואין אור-חיים) לכהן — נישואים האסורים על גיורת על-פי ההלכה הרבנית (ראה מסגרת בעמוד הבא).

● המעשה שנעשה על-ידי הרב גורן ושני עוזריו הצבאיים יש בו כדי לפגוע במוסר הציבורי, ויותר משהוא נובע מטע-מים דתיים הרי ביסודו שיקולים פוליטיים שבאו לאפשר למפד"ל להישאר בממשלה. ● כאיש-ציבור, רואה שלום כהן את עצמו נפגע — אישית וגם כנציג בוחרים — מקנוניה פוליטית זו.

★ ★ ★
ה עירעור הוגש ביום השלישי בצה-ריים, רק למחרת בבוקר הסתבר כי ח"כ כהן לא יהיה המערער היחיד. אל ה-

מדוע היו הרבנים מוכנים להסתער על גורן?

מאבק הצטרפה קבוצה שלמה — הפעם מורכבת כולה מאנשי-דת מובהקים, רבנים מוסמכים ודיינים, באמצעות הטוען צבי וייג מן הגישו 14 הרבנים עירעור דומה לעיר-עורו של שלום כהן, ביקשו אף הם מבית-הדין הרבני הגדול לפסול את גיור-הבוקר.

על מי תקנות בתי-הדין הרבניים, חייב בית-דין להיות מורכב משלושה דיינים, אך יכול לשבת בדין גם מספר גדול יותר, לאו-דחקא בלתי-זוגי. כך קרה ביום הרביעי: ארבעה דיינים התכנסו באולם המשפט, טים, בבית האבן המוארך שלרגלי חומות הר הבית.

משך כל שעות הבוקר הלכה הציפיה ו-

מלחמת

גברה. עיתונאים, רבנים, שרים ועסקנים צילצלו מדי פעם למוזכרות בית-הדין כדי להתעניין מתי יינתן פסק-הדין. רק בשעה 2.30 אחרי-הצהריים הודיע המזכיר, כי נס-לה ההכרעה. ההחלטה ניתנה לשני העיר-עורים כאחד, והיתה רחיייה חומר-נפץ. אר-

שש השעות

דרישות ההלכה: בשל היותה חברת קיבוץ לא-דתית, אין היא יכולה לשמור על מיצחת הכשרות ויתר המיצחת התמורות ה-נדרשות

אבל מכיוון שגיור זה הינו מיוחד להלקן זיידמן, הרי הוא יוצר הפלייה בינה לבין מבקשים אחרים. ● תהליך הגיור של הרב גורן דומה לחלוטין לגיור הרפורמי, ואם גיור זה מתקבל, כי אז יש להכיר בגיור הרפורמי. אך אם הגיור הרפורמי אינו תופס, כי אז אין להכיר בגיור שבוצע בידי הרב גורן. ● אם המיבחת לגיור צריך להיות מיבחת ההלכה האורתודוקסית, הרי שגיור זה יכול להיחשב כגיור כשר. ה-נסיבות האישיות של הלקן זיידמן אינן עולות בקנה אחד עם

מרו עדיין בסוד על-ידי משתתפיו. לאחר מכן פנו אל כמה רבנים, ביקשו מהם חוות-דעת על מעשהו של הרב גורן. „הגיור הזה הוא בדיחה“, פסק אחד מהם, רב ירושלמי ידוע. „הוא לא תופס לפי ההלכה!“ קרוב לחצות, טילפן זכרוני לביתו של הרב בצלאל זילטי, חבר בית הדין הרבני הגבוה, הודיעו כי יש בכונת שלום כהן לערער על הגיור. מיד לאחר מכן נישגו כהן וזכרוני אל מכונת-הכתיבה שבמשרד-הקבלה במלון גני-הודו, בו התאכסנו, ניס-חו את המיסמך הרשמי שנועד להיות פת-חת המערכה הנגדית. היה זה עירעור על מעשה-הגיור של גורן, מופנה לבית-הדין הרבני הגדול.

תחילה נשקלה אפשרות לפנות לבית-המשפט הגבוה לצדק. אולם מכיוון שאיש לא יכול היה לטעון כי נגרם לו נזק במובן המשפטי-האזרחי, ממילא גם לא היתה עילה לפנייה מעין זו. לא כן מבחינת המעמד הדתי, המופקד — על פי החוקים החילוניים של המדינה — בידי בית הדין הרבני. על כן הוחלט לפנות דחוקא לבית-הדין הרבני.

בעתירתו, ביקש שלום כהן לפסול את הגיור שהוצע בידי הרב גורן. הוא טען: ● הלקן זיידמן כבר גויירה ממילא בידי רב רפורמי. יש בהחלט להקל בהליכי גיור, והוא לא היה מתנגד להכיר בגיור של הרב גורן — אילו וקבע כי תהליך זה יהיה מקובל להבא לגבי כל מבקש ומבקש.

משה ספירא. תמונה זו צולמה בעת הדיון הסוער שהתקיים בכנסת בחוק מיהו יהודי שעורר בזמנו סערה גדולה, בו הובטח להכיר בגיור רפורמי. שני השפיראים מבינים זה את זה היטב.

שפירא את שפירא שר-המשפטים יעקב שמ-שון שפירא יושב ליד שולחן הממשלה בכנסת עם עמיתו מן המפד"ל, שר-הפנים חיים